

Niedziela: 19.02.2012 r.

- 8.00
 9.30 Za szczęśliwe przyjście na świat malutkiej Dusi (Nadia) oraz o błogosławieństwo Boże na dalsze lata życia
 11.00 + Janina Frencel (6 rocz. śm.)
 12.30 za parafian
 19.00

Poniedziałek: 20.02.2012 r.

18.00

Wtorek: 21.02.2012 r.

18.00

Środa: 22.02.2012 r. - Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

- 8.00
 18.00 intencje nowennowe
 19.30

Czwartek: 23.02.2012 r.

18.00 + Janina Frencel (6 rocz. śm.)

Piątek: 24.02.2012—Koronka do Miłosierdzia Bożego

18.00

Sobota: 25.02.2012 r.

18.00 O błogosławieństwo Boże dla Mai z okazji 10 urodzin.

Niedziela: 26.02.2012 r.

- 8.00 + Szymon
 9.30 + Krystyna Noske (30 dni po pogrzebie)
 11.00 O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla rodziny Stankiewiczów.
 12.30
 19.00

Msza święta koncelebrowana, koncelebra koncelebracja (łac. *con* wspólnie, *celebrare* gromadzić się, wielbić, uroczyste obchodzić). Jest to sakramentalne uczestnictwo wielu kapłanów i biskupów w Eucharystii sprawowanej przy tym samym ołtarzu pod przewodnictwem jednego kapłana lub biskupa, także z udziałem wiernych w tej samej czynności liturgicznej, zgodnie z rangą i uprawnieniami przysługującymi każdemu z nich w społeczności Kościoła. Dla chrześcijan epoki apostołów uczestnictwo w „łamaniu Chleba” było wyrazem i źródłem jedności wierzących (1 Kor 10,17; 11,17-34; Dz 2,42_4fc 20,7-11), co potwierdzają też listy Ignacego Antiocheńskiego. Pierwsze wyraźne świadectwo o koncelebrze pochodzi z *Traditio apostola* (4,9) i zawierającej opis obrzędu święceń biskupich, w którym nad przyniesionymi przez diakonów darami chleba i wina biskup odmawia modlitwę eucharystyczną, a obecni prezbiterzy wyciągają ręce w milczeniu. Koncelebra jest tu również wyrazem jedności różnych Kościołów oraz kolegialności ich pasterzy. Według *Liber pontificalis* prezbiterzy Rzymu w V -VI w. sprawowali jedną Eucharystię razem z papieżem. W Kościołach Wschodnich koncelebra była praktykowana nieprzerwanie w ciągu wieków, natomiast na Zachodzie zanikła wraz z osłabieniem poczucia więzi między sprawowaniem Eucharystii i misterium jedności Kościoła. Nie miała ona zwolenników w średniowieczu, kiedy za Tomaszem z Akwinu wyrażano przekonanie, że wielość celebrujących sprzeciwia się naturze Eucharystii jako sakramentu jedności; Jednakże prezbiterzy działają *in persona Christi*, stąd dla ważności konsekracji nie ma znaczenia, czy będzie jej dokonywał jeden szafarz czy wielu, trzeba tylko wiernie zachować przepis Kościoła. Zainteresowanie tradycją koncelebrzy odżyło w Kościele zachodnim w XIX i XX w. w skutek powstających ruchów liturgiczny i ekumeniczny. Także przykład chrześcijan ze Wschodu, zniechęcenie praktyką tzw. „mszy prywatnych”, rozwijające się kleryckie wspólnoty zakonne, kwitnący ruch pielgrzymkowy (np. Lourdes), wreszcie stopniowe odkrywanie związku między teologią Eucharystii i eklezjologią przygotowało grunt dla decyzji Soboru Watykańskiego II o rozszerzeniu praktyki koncelebrzy. Sobór Watykański II ukazuje koncelebrę jako wyraz jedności kapłaństwa. Magisterium Kościoła dotyczące powszechnego dzisiaj zwyczaju koncelebrzy odnajdziemy w dekrete *Ritus concelebrationis et communionis sub utraque specie* z 7 III 1965 oraz *Ritus servandus in concelebratione Missae et ritus communionis sub utraque specie*. Podkreśla się tam, że koncelebra jako jedna z form mszy zawiera i ujawnia najważniejsze cechy Eucharystii, a więc jedność ofiary Krzyża, jedność kapłaństwa i jedność ludu Bożego, dzięki którym Kościół żyje i wzrasta. Ta potrójna właściwość w szczególności sposób uwidacznia się w mszy świętej koncelebrowanej kiedy wielu kapłanów mocą tego samego kapłaństwa i „w osobie” jednego Najwyższego Kapłana działa jednocześnie, jednym aktem woli, jednogłośnie i jedynym aktem sakramentalnym, sprawując jedyną Ofiarę i biorąc w niej udział. Kościół nie jest więc synchronizacją „wielu mszy” sprawowanych przez poszczególnych szafarzy, ale jedną mszą celebrowaną przez wielu kapłanów, działających otrzymaną w sakramencie święceń mocą jednego Ducha, który obdarzył ich udziałem w jedynym kapłaństwie Chrystusa.

Liturgia słowa - 7 niedziela zwykła

I czytanie (Iz 43,18-19.21-22.24b-25) Nie wspominajcie wydarzeń minionych, nie roztrząsajcie w myśli dawnych rzeczy. Oto Ja dokonuję rzeczy nowej: pojawia się właśnie. Czyż jej nie poznajecie? Otworzę też drogę na pustyni, ścieżyny na pustkowiu. Lud ten, który sobie utworzyłem, opowiadać będzie moją chwałę. Lecz ty, Jakubie, nie wzywałeś Mnie, bo się Mną znudziłeś, Izraelu! Raczej Mi przykrość zadałeś twoimi grzechami, występkami twoimi Mnie zamęczasz. Ja, właśnie Ja przekreślam twe przestępstwa i nie wspominam twych grzechów.

II czytanie (2 Kor 1,18-22) Bóg mi świadkiem, że w tym, co do was mówię, nie ma równocześnie tak i nie. Syn Boży, Chrystus Jezus, Ten, którego głosiłem wam ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był tak i nie, lecz dokonało się w Nim tak. Albowiem ile tylko obietnic Bożych, w Nim wszystkie są tak. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze Amen Bogu na chwałę. Tym zaś, który umacnia nas wspólnie z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, jest Bóg. On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych.

Ewangelia (Mk 2,1-12) Gdy po pewnym czasie Jezus wrócił do Kafarnaum, posłyszeli, że jest w domu. Zebrało się tyle ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca, a On głosił im naukę. Wtem przyszli do Niego z paralitykiem, którego niosło czterech. Nie mogąc z powodu tłumu przynieść go do Niego, odkryli dach nad miejscem, gdzie Jezus się znajdował, i przez otwór spuścili łożo, na którym leżał paralytyk. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy. A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w sercach swoich: Czemu On tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, prócz jednego Boga? Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: Czemu nurtują te myśli w waszych sercach? Cóż jest łatwiej: powiedzieć do paralytyka: Odpuszczają ci się twoje grzechy, czy też powiedzieć: Wstań, weź swoje łożo i chodź? Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów - rzekł do paralytyka: Mówię ci: Wstań, weź swoje łożo i idź do domu! On wstał, wziął zaraz swoje łożo i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieni się wszyscy i wielbili Boga mówiąc: Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego.

1. Podczas dzisiejszych Mszy św., gościmy w naszej wspólnocie parafialnej członków ruchu kościelnego – Kościół Domowy. Małżonków i rodziny (bez względu na wiek i staż małżeński) chętne pogłębiać swoją duchowość małżeńską, czyli dążenie do świętości w jedności ze współmałżonkiem, a także chcące stworzyć najlepsze warunki do dobrego wychowania dzieci w duchu chrześcijańskim zapraszamy dzisiaj na spotkanie o godz. 15⁰⁰ w domu parafialnym.

2. W środę, 22 marca przypada Środa Popielcowa. Msze święte z poświęceniem popiołu oraz posypaniem głów w naszym kościele będą o godz. 8⁰⁰, 18⁰⁰ i 19³⁰. Akt ten symbolizuje ułomność i przemijalność człowieka, jest znakiem żałoby i pokuty. W tym dniu obowiązuje wstrzemięźliwość - nie spożywa się pokarmów mięsnych i post ścisły - tylko jeden posiłek do syta, dwa mniejsze. Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14 roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60 roku życia.

3. Droga Krzyżowa w piątki Wielkiego Postu o godz. 17³⁰ dla dzieci i o 18³⁰ dla dorosłych i młodzieży. W związku z tym, przez okres Wielkiego Postu, nie będzie wystawienia Najświętszego Sakramentu o godz. 17⁰⁰. Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym we wszystkie niedziele Wielkiego Postu o godz. 18³⁰.

4. Spotkania formacyjne w domu parafialnym: Dzieci przygotowujące się do I Komunii Świętej – 20 luty (poniedziałek), godz. 18³⁰; Rodzice dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej – 20 luty (poniedziałek), godz. 19⁰⁰; Zbiórka kandydatów na ministrantów – 18 luty (sobota), godz. 10³⁰; Zbiórka ministrantów – 18 luty (sobota), godz. 11⁰⁰

5. Zachęcamy do udziału, w dniach od 17 do 25 września, w pielgrzymce do grobu błogosławionego Jana Pawła II do Rzymu. Ponadto zostaną odwiedzone m. in. miejsca: San Giovanni Rotondo (sanktuarium św. Ojca Pio), Monte San Angelo (najstarsze średniowieczne sanktuarium św. Michała Archanioła), Lanciano (miejsce cudu eucharystycznego), czy Asyż (miasto św. Franciszka i św. Klary). Zapisy w zakrystii i w biurze parafialnym. Plan pielgrzymki wyłożony jest na stoliku przy wyjściu, a także znajduje się na parafialnej stronie internetowej.

6. Podczas Mszy św. z ostatniej niedzieli na zabieg osuszania i izolacji ścian oraz fundamentów kościoła uzbierane zostało 1541 zł. Dziękuję za każde wsparcie.

7. Wszystkim solenizantom i jubilatom życzymy wielu łask Bożych i opieki Matki Bożej Nieustającej Pomocy.